İkinci sene. No. : 16 Perşembe 26 Kânunsani 1933

AFACAN

Adres
İstanbul : Posta kutusu 617
İdarehane: İstanbul Ankara caddesinde 56 numaralı "Çocuk Sesi,,

Perşembe Günleri Çıkar, Türkiyede Çoçuklara Mahsus İlk Büyük Mizah Gazetesi
Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü : M. Faruk **Sayısı 3 kuruş**

Abone şartları :
Bir sene için : 125 kuruş
Altı aylığı : 75 »
Dört aylığı : 50 »

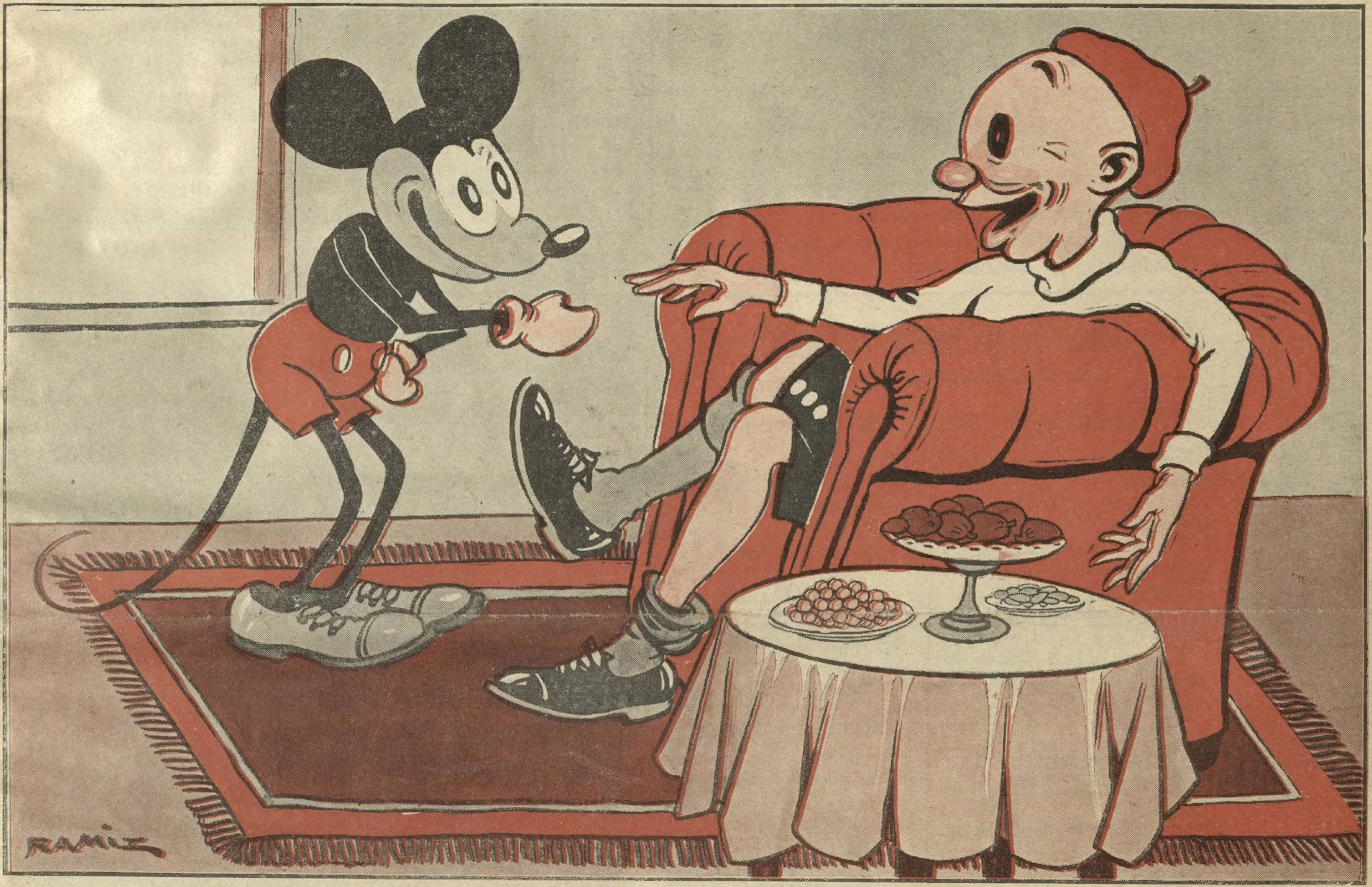

Mikifare — Afacan ağabey, ver elini öpeyim.

Afacan — Ah kâfir ah.. Doğru söyle.. Bayram için mi, yoksa yerli malı fındık, üzümün hatırı için mi geldin ?.

Afacanla başbaşa

Nihayet Bayram geldi

Çocukların sevindiği günler hangileridir, diye sorsalar, hiç düşünmeden cevap veririm:

— Bayram günleri!.

Cumhuriyet bayramı mı geldi?.

Sevinç çocuklarda..

Şeker bayramı mı geliyor ?

Sevinç gene çocuklarda!..

23 Nisan Çocuk haftası mı geldi.

Bugünün sevinci büyüklerde olmıyacak ya, gene çocuklarda tabiî ?..

Kurban bayramı mı gelecek?

Emin olun, kurdelâlı koçları okşamak için kalplerinde en ziyade sevinç duyan gene çocuklardır.

İşte, bugün arife ve yarın da bayram. Bunun için ben kendi hesabıma şimdiden yerimde duramıyorum.

Öyle ya, daha bir hafta evvel terziden gelen elbiselerim beni bekliyor. Ayakkaplarım beni bekliyor.

Berem, çoraplarım, çamaşırlarım hepsi hepsi beni bekliyor. Kendi kendime bile emniyetim kalmadı. Kimbilir bu akşam eve gidersem, yatağa yatarsam mubakkak usulca yorganın içinden çıkacak, dolaba doğru ilerliyeceğim. Ayakkaplarımı, çoraplarımı, ütüsü bozulsun bozolmasın pantalon, caketimi alacağım ve onlarla beraber tekrar yatağın içinde sabahı bekliyeceğim.

Bilmem, hiç kedi ile yattığınız var mı?. Benim Arslan isminde sevimli bir kedim var. Bazı akşamlar, hele bu kış akşamlarında ben yatağa girince o yaramaz da usulcacık yorganın içine giriyor, başlıyor mırıldanma ya.. Onun sıcak tüyleri beni ısıdıyor, onun mırıltılı nağmeleri arasında gözlerimi kapıyor, uykuya dalıyorum..

İşte, bayram gecesi muhakkak ki elbiselerim, ayakkaplarım bana Arslandan daha sıcak gelecekler. Onların sessiz mırıltıları beni mesut, neşeli bir bayram sabahında uyandıracaklar.

Ne o?. Bana gülüyor musunuz?. Yoo, gülmeyiniz. Bayram bu.. Büyük şair Tevfik Fikret bile:

"Meserret çocukların payıdır. demiş.. „

Evet bayram yalnız çocukların payıdır. Fakat siz bayram ederken bayramı yapamıyacak derecede fakir arkadaşlarınız varsa onlara da yardıma koşunuz. Bu, insanlık borcumuzdur.

Bize gelince, topuz, ben, Keloğlan daha bir çok arkadaşlar Toplandık, elimizden geleni... Yok, yok.. Kendimizi metetmiyelim, iyilik söylenmek için yapılmaz.. Onun hiç bir kıymeti yoktur. Bilmem hikâyeyi bilir misiniz:

Adamın biri fakir bir ihtiyara bir çift ayakkabı vermiş. Zengin bu yaptığı iyiliği dört bir mahalleye yaydığı gibi fakiri her gördüğünde sorarmış:

— Nasıl, ayakkaplarım dayandı mı?

— Yoo.. Ökçelerini sağa basarsan ayakkabım çabuk paralanır.

— Kuzum ihtiyar baba, ayakkaplarımın altı yama istiyor galiba..

Nihayet ihtiyar bunun gibi bin bir çeşit lâftan bıkmış ve bir gün ayakkabıyı fırlattığı gibi herifin önüne atmış,

— Al ayakkabını.. Yüzü de senin olsun, altıda.. demiş.

Biz de o adam gibi olmak istemeyiz.. İyilik yaparsak kendimiz bilmeliyiz.

Hepinizin bayramınızı kutlular, güzel bayram günleri geçirmenizi dilerim sevgili arkadaşlarım.

AFACAN

Bayram manileri

Davulumu aldım kola,
Selâm verdim sağa, sola..
Afacanın karileri
Bayramınız kutlu ola!..
Dan.. Dan.. Dan!..

Şeker, para benim olsun,
Hediyeyle kesem dolsun..
Afacanı kıskananlar
Saçlarını çekip yolsun!
Dan.. Dan.. Dan!..

Salıncaklar ne de güzel,
Çoluk, çocuk vuruyor el..
Mikifare, seninle biz
Beşiklere binelim gel!
Dan.. Dan.. Dan..

Hele atlı karıncalar,
Havada hiç etmez karar..
Döner, döner yorulmadan,
Fırıl fırıl sonra uçar!..
Dan.. Dan.. Dan..

Ramazan da işte gitti,
Bugün bizi o terketti..
Üç gün sonra diyeceğiz :
Şeker yendi, bayram bitti!.
Dan.. Dan.. Dan!..

AFACAN

Afacan sevgili karilerinin bayramını kutlular

Mikifare size bilmeceler hazırlamış..

— 28 —
Kışın donar, taş olur,
Yumuşar gelince yaz!
Her lâhza yürür amma,
Yatağından hiç çıkmaz?....
— Dere!

— 29 —
Elde boks eldiveni,
Ağzı da kocamandır!
Filimlerde bile var,
Bu hayvan pek yamandır?...
— Mikifare!

— 30 —
Çocuklar kulübü yaptı!
Sinema gösteriyor!
Her hafta bin çocuğa
Hediyeler veriyor?...
— Faruk Bey!

— 31 —
Gerçi yaramaz amma,
Fakat bilsen ne candır!
Gazetede resmi var,
Kurnazdır, afacandır?...
— Afacan!

— 32 —
Ona abone olan
Ne usanır, ne bıkar!
Dünyada eşi yoktur,
Alanlar kârlı çıkar?
— Çocuk Sesi!

— 27 —
Sesim var: şırak.. şırak!
Ben cansız kâtip Beyim!
Mürekkepsiz, kalemsiz
Yazı yazan nesneyim?..
— Daktilo makinesi!

— 26 —
Yazın sarı, beyazdı,
Kışın da siyah olur!
Onu ezdiğim halde,
Beni taşlardan korur?..
— Ayakkabı!

— 25 —
Benim karnım ocaktır!
Çubuğum havalarda!
Çıkardığım dumanlar
Dalgalanır rüzgârda?..
— Baca!

— 24 —
Dört parmaklı çatalım,
Demirden bir sapım var!
Batarım ne görürsem,
Dudaklar beni yalar?..
— Çatal!

— 23 —
Minareyi toprakta
Tersine çevirmişler!
Su dolu bir sarnıcı
Üstüne devirmişler?..
— Kuyu!

— 22 —
İlk evvelâ yeşildi,
Fakat sonra kesildi!
Etraf dumanla doldu,
Siyahken kızıl oldu?..
— Kömür!

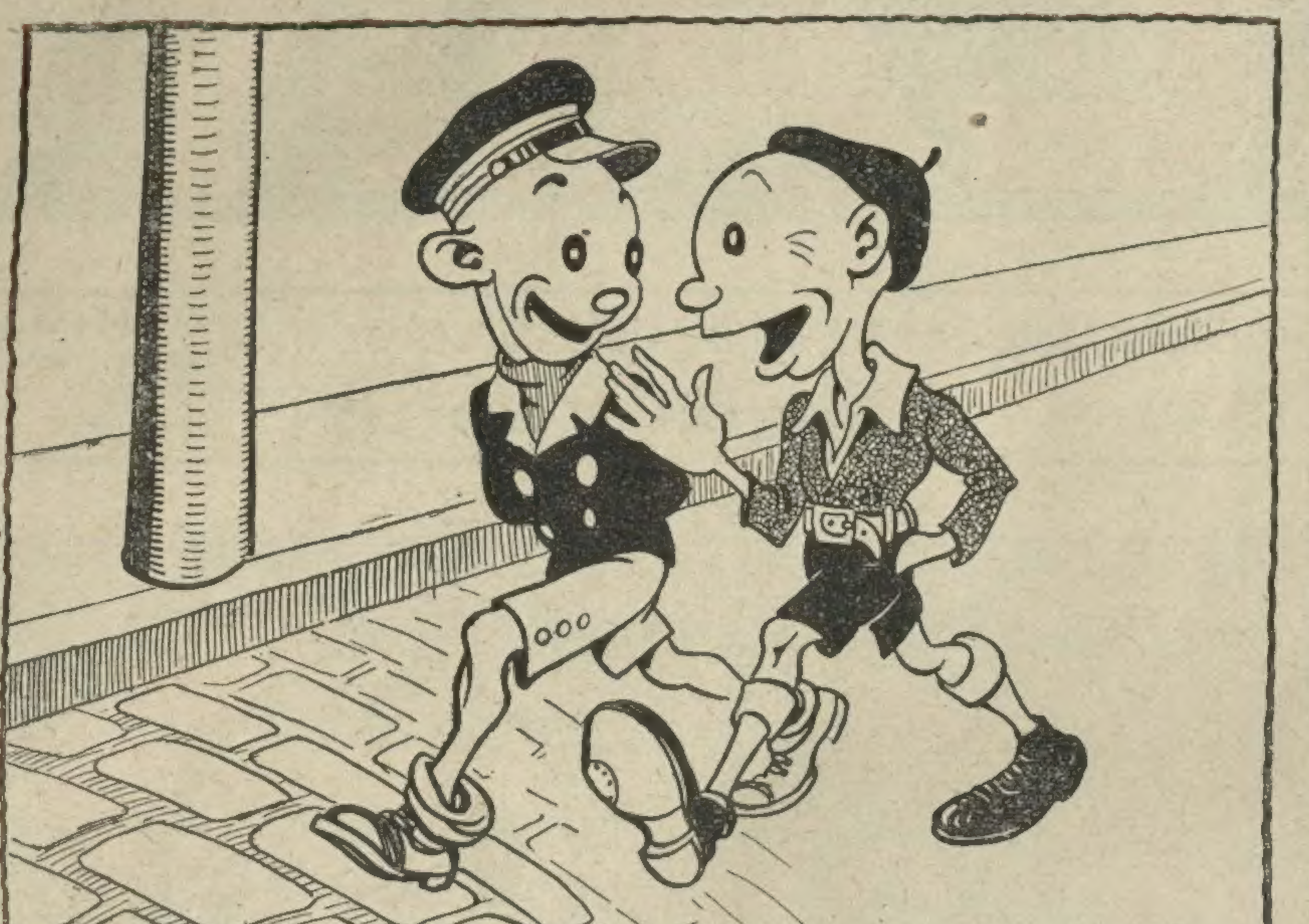

— Balıklar çabuk büyürler mi?
— Çabuk büyümek te söz mü, benim babam bir balık tutmuştu, her anlatışta boyu on santimetre büyür!.

Hoş sözler

Kabadayı!

Kaya dişçiye girdi, dişçi sordu:

— Dişinizi çektirirken morfin yapacak mıyız?

— Morfin, kloroform filân vız gelir. Doğrudan doğruya asılır, çekersin!

— Her müşterim sizin gibi kabadayı olsa ne iyi olur?!!

— Benim dişimi çekecek değilsin, dışarıda kardeşim bekliyor.

— ... ??? !!!

Cemi ve müfret!

Hakkı ile Tahsin konuşuyorlardı.

Hakkı — Ne ahmak şeylermişiz!

Tahsin — Rica ederim müfret olarak konuş!

—Hakkı Ne ahmak şeymişsin!

Tahsin — ??!!

İktisat!

— Kaya, yanında çikulatan var mı?

— Hayır!.

— Öyle ise kendi çikulatamı yiyeyim!..

Muallim Bey ne anlamış!

Muallim Muhsin Bey koşarak nefes nefese istasyona girdi. Tren kalkmak üzere idi. Memura sordu:

— Bana da yer var mı?

Memur Efendi mevki diyecek yerde şaşırarak:

—Sınıfınız hangisidir deyince Muhsin Bey hemen:

— Orta mektep ikinci sınıf diye cevap verdi.

Tren kaçtı!...

Ne akıl ya?!.

— Biletçi bana para vermemişim gibi dik dik baktı.

— Sen ne yaptın?!

— Ben de para vermişim gibi dik dik ona baktım!

Bilmece!

— Duvara asılı, rengi sarı, ötüyor, bu nedir, bil bakayım.

— Kanarya!..

— Bilmedin Kayseri pastırması.

— Pastırma öter mi be.

— Ötmez amma bilmeceyi güçleştirmek için mahsuş öter, dedim.

— ... ?!!

Cevaptaki manaya bakın!

— Oğlum gene geç kalktın ve mektebe geç kaldın. Bu neden böyle oluyor?..

— Bilmiyorum anneciğim, zannedersem yavaş yavaş uyuyorum!

Kuvvetli hesap böyle olur!

— Efendim vazifemi on defa cemettim.

— Aferin kaç çıktı.

— İşte efendim, on tane başka başka netice.

— ???!!!

Misafirperverlik!

— Doktor amca, siz uzun seyahatler yaptınız, Yeni Zelanda kadar gittiniz, buradaki vahşiler nasıldı?.

— Çok misafirperver adamlardı, beni yemek için misafir etmeğe çok uğraştılar.

KARAGÖZ

Mahyaya Dalmış

Karagöz Tophanede otururken ramazan akşamlarını fırıncının yanı başındaki kahvede pide kokuları içinde beklermiş O zamanlar ramazanda yemek yimek, su ve sigara içmek kimin haddine düşmüş. Zaptiyeler böyle birisini görünce hemen yakalar, karakolu boylayttırırlarmış. Bunun için akşama doğru herkes yorgun düşer, başlar gökte, ağızlarda dualar topun atılmasına kulak kabartırlar ve ağır ağır evlerine dönerlermiş.

Karagöz günlerden birinde gene oruçlu kafası ile ağır ağır eve dönerken yolu Tophane camiinin yanına düşmüş, bir de ne görsün!..

Meyzin minarenin şerifesinde ezan okumak için beklerken mahyacılar da mahya kurmaya hazırlanıyorlarmış. Karagözün aklına esmiş:

— Aman, şu mahyalar nasıl kuruluyor, hele bir göreyim, demiş ve minarenin karşısında mahyaların kurulmasına dalmış.

— Bir kandil şöyle geldi.

— Ha.. bir kandil de onun yanına gelecek..

— Tamaaam ... Şuraya bir kandil koysunlar.

— Yook.. Bismillâhinin mimi kısa oldu, bir kandil daha ister.

Böylelikle Karagöz mahyanın bitmesine kadar orada kalmış. Derken kandillerden biri (çat...) diye yere düşüp kırılınca Kargözün aklı başına gelmiş ve soluğu evde almış.

Fakat, evde bir kıyamet kopmuş. Zira, kendisini bekliyen karısı ve çocukları Karagözü "Ha şimdi gelir, ha sonra gelir." diye bekledikleri halde gelmediğini görünce reçeli, tatlıyı, tuzluyu güzelce yemişler. Karagöz yemek isteyince, karısı ile bir kavga başlamış ve zoruna karnını doyurmuş.

Çocuklar, bilmem sizin de, mahyaya dalıp iftarı kaçıranlarınız var mı?..

Nasıl seyahat edecekmiş!

Ekrem:

Arkadaşı Ahmedi yakaladı.

— Seyahate çıkacağını iştim.

— Evet.

— Ben de bir bavul var alır mısın?

— Ne yapacağım.

— Elbiselerini filân korsun.

— Ne biliyorsun, belki çıplak seyahat edeceğim.

Yeni

[Çocuklar!.. Şair Afacan Bey şi... bir şekilde güzel bir manzum ya...

Tasma köpek içindir!
Beşik bebek içindir!
Kahve dübek içindir!
Baca leylek içindir!
Ceket yelek içindir!
Tatlı börek içindir!
"Miki„ kötek içindir,
"Afacan„ da sizlerin!...

Hâli ne kadar hoştur
Şu engin denizlerin!

Zümrütlere ben...
Rengi şu filizle...
Ey izci! Duma...
Sağlam olsun ...
Peşini hiç bırak...
Ormandaki izle...
Pınar başında ...
Bu "Afacan„ s...
Fakat sıkışık p...
"Miki„ kötek ...

BAYRAM...

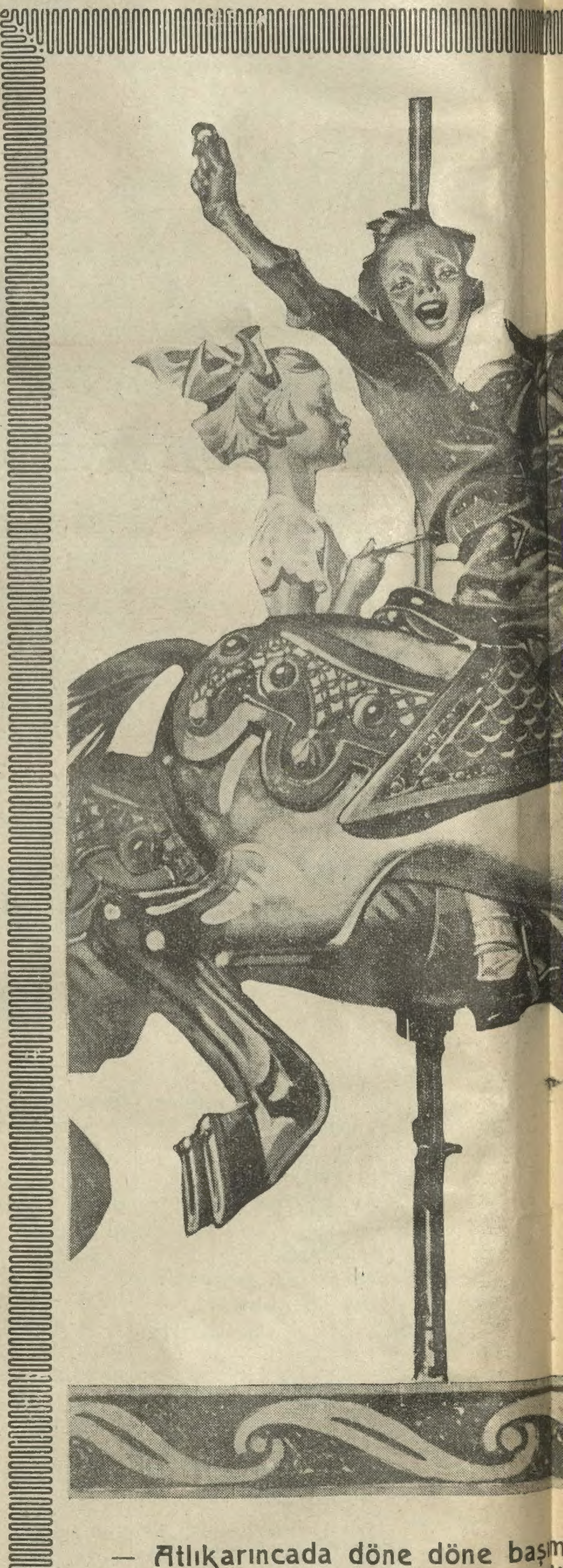

— Atlıkarıncada döne döne baş...
her sene dö...

— 21 —
Üstünü çorap yaptım,
İçini kebap yaptım!
Kestim senede bir gün,
Büyük bir sevap yaptım?...
— Koyun!

— 20 —
İstanbuldan Yafaya
Uzattım ben elimi:
O kâfirin dilimi
Sulandırdı dilimi?..
— Portakal!

— 19 —
Sokağa gidiyorken
Gözlerim seni arar!
Hoş geldin, safa geldin,
Baş üstünde yerin var?..
— Şapka!

— 18 —
Eğer suyu görürse
H ddetinden köpürür!
Bizi mermer döşeli
Bir fırına götürür?...
— Sabun!

— 17 —
Ararız, bastırınca
Kışın karlı havası!
Onun toprağında var
Cehennemin meyvası?...
— Mangal!

Arkadaşlarınıza okuyup sorunuz

— 1 —

Sırtına binseniz de,
Hiç yorulmadan gider!
Fakat çok gevezedir:
Her zaman çan çan eder?...

— Tramvay!

— 2 —

Kış gününde sıcaktır,
Yazın da serindir pek!
Toprakların altında
Gidiyor bir köstebek?...

— Tünel!

— 3 —

Her dakika uyanık,
Her dakika merakta:
Yangın nerede?... Diye,
Duruyor hep ayakta?...

— Kule!

— 4 —

Bu acaip balığın
Ne çok marifeti var:
Suyun içinde iken
Dört yana ateş atar?...

— Tahtelbahir!

— 5 —

Kat kat sefertasıyım,
Dört heceyle denilir!
Bende canlı şeyler var,
Fakat sanma yenilir?...

— Apartman!

şiir

...mdiye kadar hiç okumadığınız
...zmış, size takdim ediyor:]

...nziyor	Sandal kürek içindir!
...rin!	Döğme kömlek içindir!
..., yürü:	Saman eşek içindir!
...dizlerin!	Yorgan döşek içindir!
...kma,	aksı çiçek içindir!
...rin!..	Çiçek böcek içindir!
...oku:	Arı petek içindir!
...sizlerin!	" Miki " kötek içindir,
...atakla:	" Afaca " da sizlerin!...
... içindir!	AFACAN

...YERİNDE

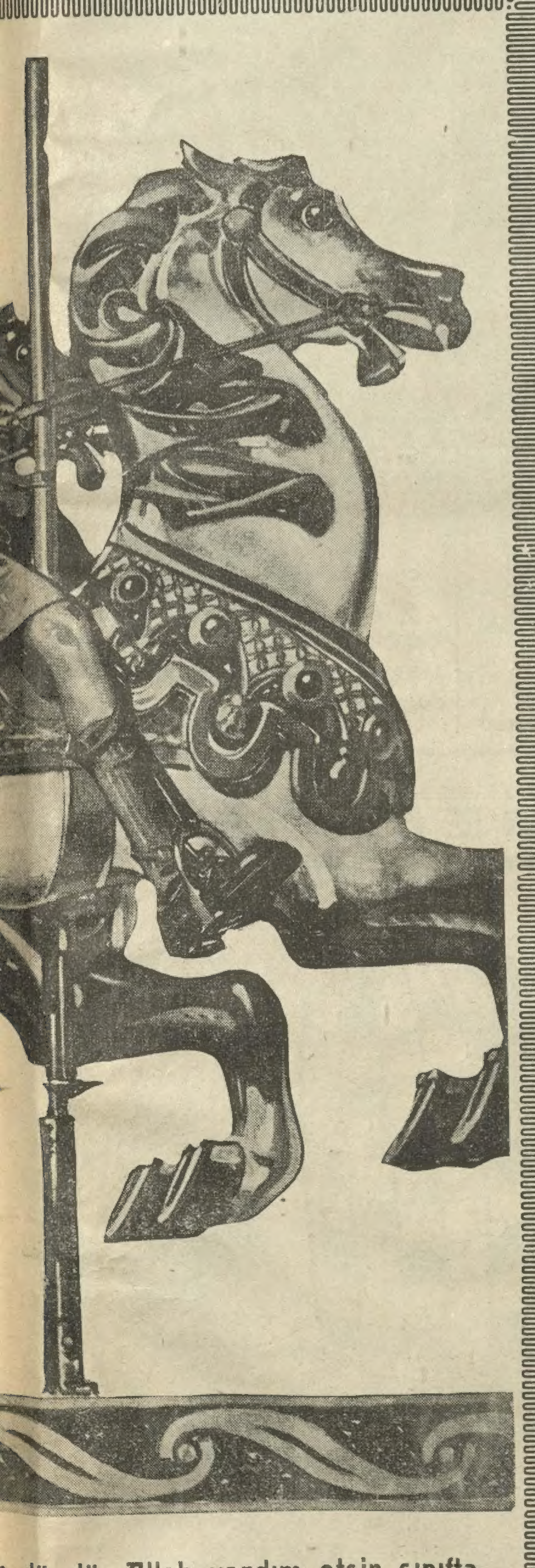

...n döndü, Allah yardım etsin sınıfta
...önenlere!..

KARAGÖZ

Nasıl At Sahibi Oldu?

Karagöz Ramazanda kazandığını ümit ettiği sevapları tamamlamak için bayramın ilk gecesinde "ay"ı görmeği de pek istiyormuş. Çünkü o zamanlar kim gök yüzünde ilk gece "ay" görür de daha bir arkadaşile bunu müftüye haber verirse ertesi gün bayram yapılırdı. Şimdiki gibi, meselâ, bayram cuma günüdür, diye kat'î bir gün tayin edilemezdi; köylüler ekseriya tepelere çıkarlar, doğup ta hemen kaybolan bayram ayını görmeğe çalışırlardı.

Karagöz de bir arkadaşile Bursa köylerinden (Bademli)ye giderek bir tepede "ay"ı görmeyi bekliyormuş. Öyle ya, eğer bayram müjdesini müftüye haber verecek olursa hem kendisine biraz pare verirlerdi, hem de sevabe girmiş olurdu.. Ve ertesi gün de bütün memleket bayram yapardı.

Nihayet, ufkun bir ucunda eğrilmiş bir hurma dalı şeklin de ay güzel yüzünü Karagöze göstermiş, ve kaybolmuş. Karagöz arkadaşile beraber Bursaya doğru koşmaya başlamışlar. Derken yolun bir tarafından bir haydudun sesi işidilmiş.

— Durun..

Karagöz sıfırı tüketmiş. Arkadaşı bir hendeğe sinmiş, gözden kaybolmuş.

Az sonra Karagöz karşısında bir de ne görsün?. Atlı, izbandut gibi bir baydut... Beygir, dolu dizgin koşmaktan köpük içinde kalmış...

Herif sormuş:

— Böyle neriye koşuyorsun?

— "Ay" ı gördüm de..

— Ne biçim ayı..

— Bayram ayını.. Müftiye gidip haber vereceğim..

— Ceplerinde ne var?

— Delik..

— İnanmam..

— İstersen bak..

— Peki.. Sen biraz ülema adama benziyorsun.. Mademki ayı da sana Allah gösterdi. Sana dur birşey soracağım. Allah bu anda ne iş yapıyor?

Karagöz bu haydudun hem elinden, hem dilinden zor kurtulacağını anlıyarak bir kurnazlık düşünür.

— Öyle amma ağa hazretleri der, bu suale cevap vermek için insanın yüksek bir yere, hoca gibi bir kürsiye çıkması lâzımdır.

— A herif, burada kürsü ne arar?.

— Kürsü yok amma işte beygiriniz var, ağa Hazretleri.. Siz aşağıya ininiz, ben bineyim.. Allahın ne yaptığını sana haber vereyim.

Haydut, Karagözün bu teklifine "peki" der ve atından atlar. Karagöz ata biner ve karnına bir tekme vvrunca zaten yerde duramıyan hayvan dört nala kalkar.. Karagöz, müftüye çabuk yetişmek sevincile yaya kalan eşkıyaya:

— Allah şu anda seni attan indirdi, beni ata bindirdi. Ey ağa hazretleri... Diye bağırır.

Yarım saat sonra "Bursa" da toplar atılarak herkes ertesi günün bayram olduğunu anlar, Karagöz de hem at, hem de biraz hediye sahibi olur.

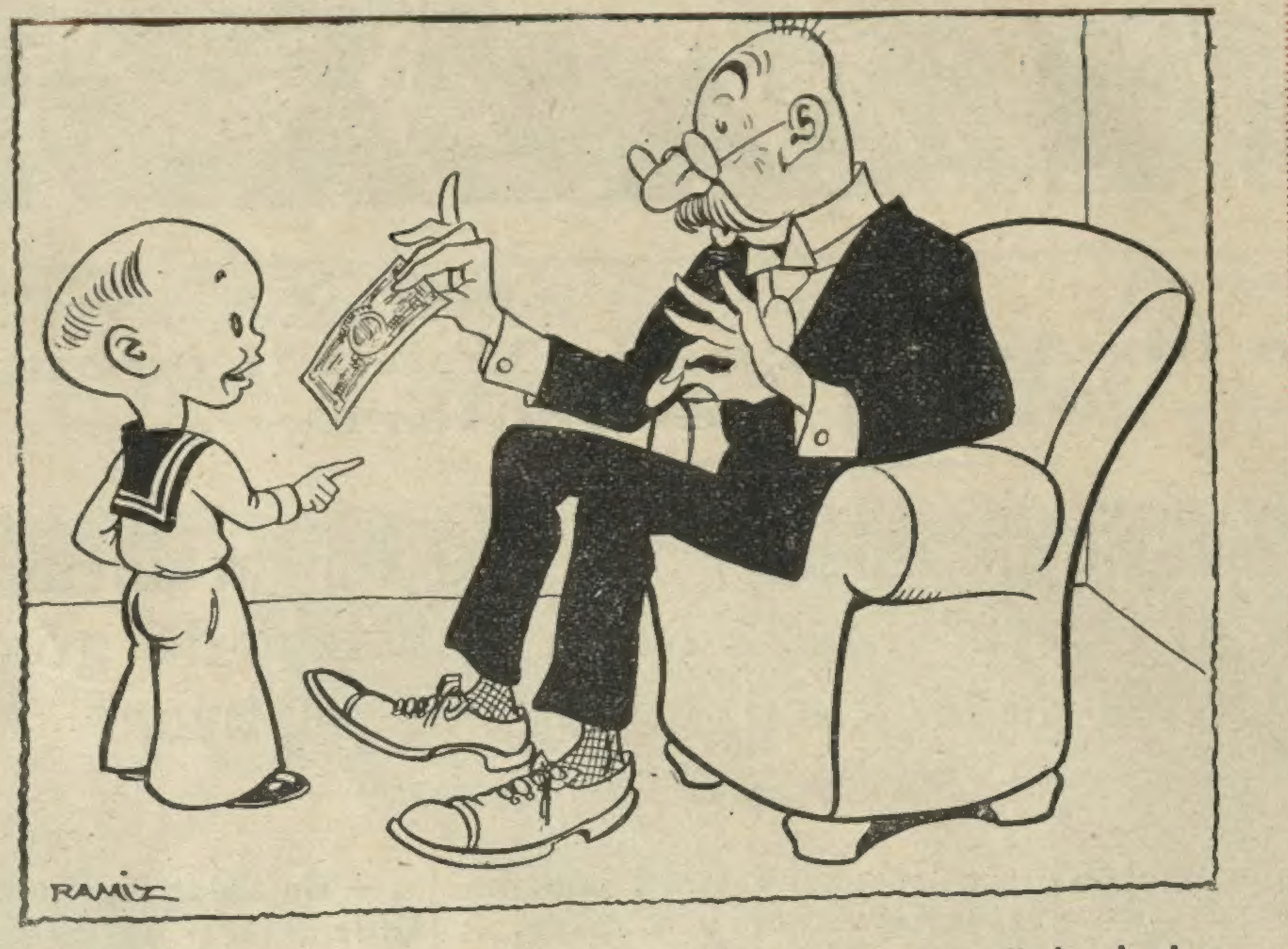

— Sana bayram parası vereceğim amma, söyle bakalım. Şu kâğıdı mı, yoksa şu maden parayı mı istersin?

— Maden parayı isterim baba, amma o kâğıda sar da ver!

Hoş sözler

Diş ağrısı!

Ayhan bir dişçiye girerek:

— Efendim dedi, ağrısız diş çekilir diye ilân etmişsiniz. Kaça çekiyorsunuz?

— İki liraya..

— İşte bu bana müthiş ağrı verir efendim.

— ... ! !

Teşrih dersinde

Muallim bir efendiyi kaldırarak ve başka bir efendinin kalbini göstererek:

— Bıçağımı buraya batırsam nereyi bulurum?

— Hapishaneyi bulursunuz efendim.

— !!?!!

İmtihan

Vesikasını vermek üzere bir şoförü imtihan ediyorlardı. İmtihan memuru sordu:

— Bir otomobil kaç parçaya ayrılır.

Şoför gülerek cevap verdi:

— Çarpması bilir efendim!

— .. ?!?!

Neye merak etmiş!

Maçkadan Sirkeciye gitmek üzere bir zat şoförle pazarlık ederken sordu:

— Kaç paraya gidersiniz?.

— 150 kuruşa!

— Daha aşağı olmaz mı?.

— Taksi var efendim!

— Mersi, zaten binecek değildim. Tramyayla gidersem ne kadar kârım olur diye merak ettimdi de

— ?!!

Ayhanın imtihanı

Ayhanla Ekrem konuşuyorlardı.

— Şu geminin boyu 90 metre, eni 18 metre, sudan yüksekliği 20 metre olduğuna göre kaptanı kaç yaşındadır?

— 45 yaşında

— Nereden anladın?!!??

— Kaptan babamın arkadaşı olduğu için biliyorum!

Necdetin mazereti

Mektebe geç kalan Necdet koşa koşa dershaneye girince:

Muallim: — Gene geç kaldın, bakalım bugün ne mazeret uydurabileceksin diye sordu.

Necdet nefes nefese cevap verdi:

— Nefesim tıkandığı için mazeretimi söyleyemiyeceğim. Muallim Bey dedi.

Nasıl beraberlik bu!

— Dün birçok meşhur tayyarecilerle beraber bulundum.

— Yanlarına nasıl gittiniz.

— Ben gitmedim canım, onlar benim başımın üstünden uçarak geçtiler..

— ?!..

— 6 —

Benim dört ayağım var,
Takarım hepsine lâstik!
Her dakika koşarak,
Yaparım ben jimnastik?...

— Otomobil!

— 7 —

Her kim olursa olsun,
Eğer verirsem emir,
Uzakta bile olsa,
Koşup yanıma gelir?...

— Düdük!

— 8 —

Ben iki hasretlinin
Arasında dururum!
Yüzlerini görmeden,
Fakat konuştururum?...

— Telefon!

— 9 —

Diyorlar ki: " dört ayak
"Üstünde durup, yorul!
"Biz fakat uyuyalım
"Daima horul horul?... "

— Karyola!

— 10 —

Size kış günle inde
Ben dostluk gösteririm!
Dumandan nefesimi
Hortumumla veririm?...

— Soba!

— 11 —

Dört tarafım karanlık;
Dolaştım Hintte, Çinde!
Ben dünyayı öğrendim
Bir zindanın içinde?...

— Sinema!

— 12 —

Ayaklarım uzundur,
Başım da mini mini!
Bir dönüşte göstreririm
Dünyanın biçimini?...

— Pergel!

— 13 —

O gelince, siz gezer,
Dolaşır, yürürsünüz!
Gidince de yatakta
Rüyalar görürsünüz?...

— Güneş!..

— 14 —

"Yel" gelmiş; yanına da
Bir arı "kuvan" vermiş!
Isırmayan "akrep" te
Sana rakkam göstermiş?...

— Saat!

— 15 —

Mutlak bir sihirbazın
Buna nefesi doldu:
İpini koparınca,
Gök yüzünde kuş oldu?..

— Balon!

— 16 —

Şimşeğe değdirince
Ben iğnemin ucunu,
Yıldırım hemen durdu,
Sezdi çünkü suçunu?...

— Siperisaika!

Afacanın tefrikası: 5

Yazan: SEZAİ ŞEREF

Afacanla bir Acem ve bir Yehudi çocuğun gülüçlü maceraları

Bala İranda öyle büyük abideler vardır ki Yangın kulesi onun serçe parmagı, Nevyorktaki Hürriye abidesi de gösünün madalyasi kadar küçük olduğunu anlatıyor.

— Morduhay benim babam, amcam ve daha bir çok akrabalarım askerdi, bu yurt için öldüler, şimdi ben bu abideyi onlardan kalmış bir yadigâr diye çok severim.

— Bizdan kimse ölmedi amma ben da severim.

Bu sırada söze karışan Bala:

— Özüm Eyranlıyam veley özüm de çoh severem ! ? !

— Teşekkür ederim Bala. Nasıl ? Abide zarif değil mi ?

— Çoh zerifti, çoh yahşidi feget bir parça ifahti gerdaşım.

— Ufak mı ????

— Beley ifahtı !!!!

— Bundan daha büyük abide olur mu ?

— Senin gördühün abidelelerin en koccemanı bizim abidelerin yanında cüce galır.

—Şimdi bizim abide ufak mı?

— Manası çoh çoh böyühti, dünya yüzünde daha bir menendi yohti.

Aferin Bala, hele ne ise doğru bir söz söyleyebildin.

— Feget Efacan efendi yühsehliği genişlığı Eyran abidelerinden ifahti.

— Bana şu İran abidelerini sayar mısın ?

— Eyranın abideleri saymahnen tükenmez. feget öz hatırın için işbu abidelerden birisini anladıram.

Yahudi acemin palavraya başlayacağını anladığından:

— Bala dikkat et, dedi hesaplamadan soylema sakin!

— Behey pis yahudi hessaba ne lüzum vardı ol abideleri ki yapmışlar hessabını da bera ber yapmışlardı.

— Hayde bakâlum anlat, sen yalan attikça ben öksüreceğim!

Afacan yahudinin bu ihtarını işittikten sonra gülerek :

— Morduhay öksürükten boğulursun! deni.

Acem işin içindeki alayı farkederek :

— Koruhma Morduhan sen öskür Eyranda bir öskürük dermani keşfediptiler, bir kerre kahlıyan yetti sene öskürük yüzü görmez. Sana ol dermandan getirirem. Diye cevap verdikten sonra söze başladı :

— Eyranın en menşur abidesi Tebriz civarındaki " Kaykubat „ abidesidir. Çimendifer Moskof hüdudundan Eyran toprağına girerken işbu abide sekkiz günluh yoldan görüner.

— Dağlardan yüksek mi be?

— İndi dağlar bu abidenin yanında tepe galırlar.

— Eeee maşşallah be, ya tepeler nasin kâlirlar ?!?

— Teppelerin hessabı olmazüı.

— Braooo, öysüreyim mi ?!

— Heyır sabreyle daha öskürüh tutacah çoh yerler vardır.

— Pekey öyşürmeyelum bakâlum !

— Bu abide Keykvbadın oğlu Çitlembik şahın namına dibilmiştir.

— Tammmmam Çitlenbik şahin. Agnadim ...,!!!

Amelikâlıların Nevyorh dedıbları şehre yahın olan hürriyet abidesi bizim abidenin cocugı gibi ifahtır.

— Nasin ? nasin? cocugu yibi mi ? ?

— Beley öz cocugı kimin ifahtır. Amelikânın abidesini bizim abidenin sinesine tahsalar ol abide meddeliya geder ifah görüner.

Maşşaaalllah maşallah. Bunu nasin yapmışlar ??

— Nasıl yaptıhların bilmem feget abideyi yahından görmüşem, içini gezmişem, hellesine gedder çıhmışam !!

— Bu adam heykel mi ??

— Beley ayahta duran bir adam heykelidi. Bu addamın sol ayagının altında bir esansor dairesi vardı imdi heykelin kellesine çıhmah istiyenler buradan essansora pinerlerdi.

— Asansorsuz çikilmez mi ??

— Essansorla ancah dokkuz gün dokkuz gecede çıhmah mümkündi.

— Bu nasin lakirdi be ? Aklini mi kâçirdin asansoru yukâridan iplan mi çekiyorlar.

— Heyır ellehtriknen çekerler !!

— Devamı var —

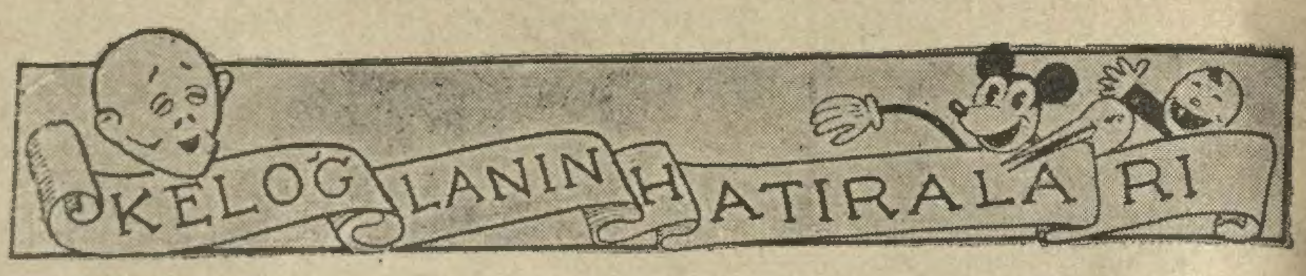

Yazan: Apttullah Ziya

Hülâsa: Keloğlan, kendisine bir İngiliz süsü vererek seyahları dolandıran bir kumpanyayı bulmak için çalışıyor.

— Güzel bir isim, benimki Leylâ!

— Sizinki daha güzel Leylâ Hanım!

Birdenbire o etrafına bakındı, ellerime sarıldı. Korkudan açılmış gözlerile:

— Oh sizi çok sevdim, çok takdir ettim! Dedi.

Çok kuvvetli ve zeki bir adama benziyorsunuz. Ne olur, bana yardım ediniz!. Beni kurtarınız !

Bu şarklı sultanlar da ne kanı sıcak şeylerdi. Daha iki dakika görüşmeden şu sultanla hemen sıkı fıkı ve teklifsizce ahbap olmuştuk!

Nerede o bizim Amerikadaki soğuk matmazeller, imkânı yok bendeki bu zekâ ve kuvveti böyle anlayamazlardı.

Bütün kahramanlık hislerimin kabardığını hissettim.

— Emrediniz Sultanım!. Şimdi bu binayı yıkar sizi kurtarım! dedim.

Ellerime daha kuvetle sarıldı.

— Oh sahi mi?! Dedi. İmkânı yok inanamıyorum. Benim kocam çok zalim ve kan dökücü bir adamdır. Sizi yakalarsa alimallah param parça eder.

— Bir şey yapamaz! Dedim. Bana Amerikalı Paterson derler. Alimallah adamı prasa gibi doğrarım. Yeter ki siz beni seviniz ve arkamdan geliniz!

— Oh bu hususta hiç merak etmeyiniz ! Sizi çıldırasıya seviyorum Mister Con!. Dedi.

Eh, artık buna dayanılır mı ya ?! Düşünün bir kere haremden bir sultan kaçırıyordum. Şaka, maka bütün Amerika bununla iftihar edebilecekti.

— Düş önüme ! Dedim.

O titriyerek kalktı, çıktığım kapıya doğru yaklaştık, yüreğim küt, küt vuruyordu. Şuradan bir kere gürültüsüz patırtısız sokağa fırlasak ötesi rahattı.

Fakat biz kapıya yaklaşınca kapı birdenbire :

— Şırrak !.. Diye açılmasın mı ? !

Yüreğimin ağzıma geldiğin hissettim !

Zavallı Leylâ :

— Eyvah kocam geldi ! .. Diye haykırdı.

Şark diye düştü bayıldı.

Ben ne oluyor ? ! Demeğe kalmadan kapının önünde beliren dev gibi, kocaman kavuklu, kırmızı elbiseli, kolları sıvalı adam belinden yatağanı sıvadı.

Ağzından köpükler saçılıyordu.

— Bire bu gâvur ne arıyor burada ? ! Kim var orada ? ! diye haykırmasın mı ? !

Sağlam hapı yutmuştum, odanın içi birdenbire doldu.

Başları yerde olduğu halde, kapıyı keşiş, Ermeni kılavuz, zenciler, hizmetçiler odaya doldular.

— Devamı var —

KZANANLAR

13 Numaralı bilmecemizin halli :

Yukarıdan aşağıya :

Hak, Pazar, Hacivat, Serap, Rak.

Soldan sağa :

Pas, Hacer, Haziran, Kavak, Rap.

Hediye alacakların isimleri :

Birinci : Konya erkek muallim mektebi sınıf 1 numara 32 İbrahim Bey. (Bir futbol topu kazanmıştır.)

İkinci : Bakırköy Baruthane caddesi 47 numaralı hanede Muslahattin Hüsnü Bey. (50 adet portakal kazanmıştır.)

Üçüncü : Beyoğlu 27 inci mektep sınıf 2 Mihrimah Müfit Bey. (İki kilo incir kazanmıştır.)

Birer kutu bayram şekeri kazananlar

(Taşraya album)

Şişli bomonti abidei hüriyet caddesi No. 95 Cihat, Gazi Osman paşa orta mektebi 1-6 No. 639 Sahir, Beşiktaş akaretler spor caddesi No. 123 Dürnev, Ankara Necati Bey mektebi sınıf 5 No. 528 Ahmet, İstanbul kız orta mektebi No. 611 İsmet, İstanbul 38 inci ilk mektep sınıf 4 Mukadder, Galatasaray lisesi 4-3 No. 417 Bülent Bey ve Hanımlar.

Bayramlık ikişer adet mendil kazananlar

(Taşraya kitap)

Cumhuriyet orta mektep No. 113 Münire, Ayvalık İsmet paşa mektebi No. 5080 Nuri, Samsun 1 inci noterde Fikri, Nişantaş Nortbros mektebi No. 20 Vahe, Beyoğlu 13 üncü mektep mektepte Tarık, Beşiktaş Sinan paşa muhtarı Yusuf Ziya Bey kızı Saliha, İstanbul 11 inci mektep No. 35 Abdülhak, Zonguldak hastanesi eczacısı Tahsin Beyin oğlu Hatif, Davutpaşa orta mektep 2-A dan No. 95 Fahri, Adana Erkek lisesi sınıf 2-1 No. 114 Halim, Bursa Maksem dere caddesi No. 7 Selâhattin, İstanbul muallim mektebi orta kısım 2-A No. 206 Haluk Bey ve Hanımlar.

Birer hikâye kitabı kazananlar

İzmir çeşme maliye odacısı Sadettin, Uzunköprü Gazi Mahmut Bey mektebi son sınıf No. 222 Hüsnü, Darüşşafaka lisesi sınıf 4 No. 257 Bedri, İzmit orta mektep sınıf 1-A No. 20 Fethi, Beykoz 45 inci mekt p sınıf 3-1 No. 216 Ercüment, Kırklareli orta mektep sınıf 2-1 No. 61 Muzaffer, Galatasaray lisesi Ortaköy şubesi sınıf 4 No. 1028 Adnan, İnegöl Gazi paşa mektebi sınıf 5 No. 58 Hıfzı, İstanbul Göztepe yeni yol No. 21 Şefik, İzmir İngiliz konsoloshanesi kavasoğlu Ali, İstanbul 21 inci mektep sınıf 5 No. 203 İhsan, İstanbul Pertevniyal lisesi 1-A dan No. 226 Necdet, Cumhuriyet orta mektebi sınıf 2-B No. 257 Farika Hanım ve Beyler.

Bayram tebrik kartı kazananlar

Zonguldak un tüccarı Ahmet Beyin kızı Meliha, Kuleli askeri lisesi sınıf 11-5 No. 528 Kenan, Beyoğlu tünel karşısı No. 20 Tevfik, Bursa lisesi 4-C No. 655 Samih, Galatasaray lisesinden No. 1077 Fuat, Adana erkek lisesi sınıf 9 No. 269 Osman, Bakırköy 1 inci mektep sınıf 5 No. 174 Nuran, Ankara Münir Kemal mektebi sınıf 1 No. 42 Akgün, İzmir şehit Fethi Bey mektebi No. 415 Muammer, Laleli tayyare apartmanı 1 ci daire No. 11 Sevim, Afyon lisesi 1 ci devre sınıf 1 No 469 Nejat, Feyziâti lisesi sınıf 5 No. 125 Naim, Bursa ziraat mektebi son sınıf No. 227 Özdemir Pangaltı Şafak apartmanı avukat Sıtkı Bey oğlu Halûk, İstanbul erkek lisesi 2-2 No. 863 Halit, Ankara Cumhuriyet ilk mektebi sınıf 4 No. 115 Turğut, Darüşşafaka lisesi No. 4 Orhan Bey ve Hanımlar.

BİLMECE 15

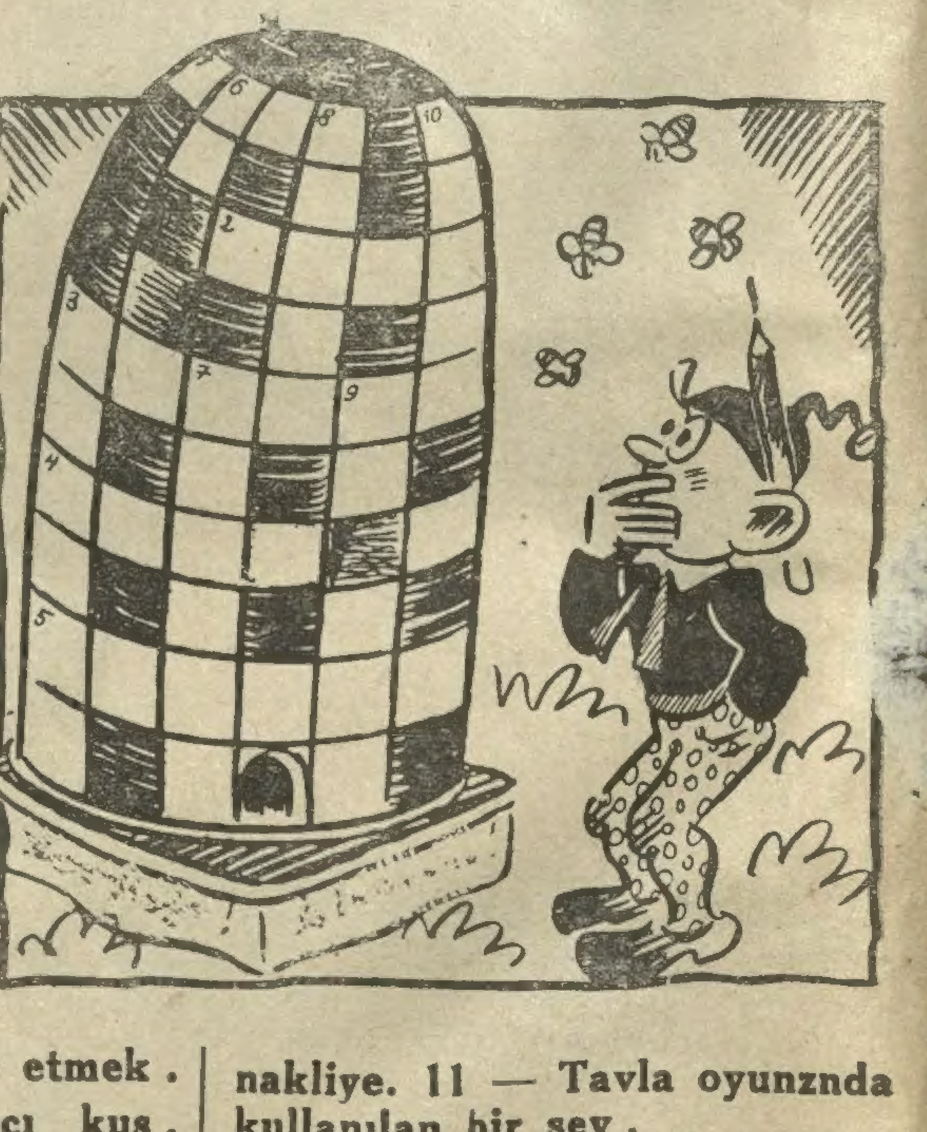

Resimdeki çocuk bir arı kovanının yanına gelmiş. Orada bir çok sözler okumuştur. Fakat acaba çocuğun okuyup hayret ettiği bu sözler nelerdir? Bunu öğrenmek için beyaz yerlere o suretle harfler doldurunuz ki soldan sağa ve yukardan aşağıya doğru okununca şu manalar hasıl olsun.

SOLDAN SAĞA:

1 — Elmanın arkadaşı bir meyva. 2 — Hak aramak için mahkemeye müracaat etmek. 3 — Büyük bir yırtıcı kuş. 4 — Bir çatı altında yaşayan kimseler. 5 — Ahmak.

YUKARDAN AŞAĞIYA :

3 — Gazetenizin ismi. 6 — Yemek yemek için söylenilen bir emir. 7 — Yüksek, ormanlı, dağlar. 8 — Bir vilâyetimiz. 9 — Bir işaret zamiri. 10 — Dört tekerlekli vesaiti nakliye. 11 — Tavla oyunznda kullanılan bir şey.

Bu bilmeceyi halledebilirseniz cevabınızı [İstanbul posta kutusu 617 AFACAN 16 ıncı bilmece memurluğu adresine] gönderiniz.

HEDİYELER

Bayram şerefine birinciye. Bir fotoğraf makinesi.

50 kişiye muhtelif zengin hediyeler.

AFACAN BİLMECE KUPONU
No. 16

İstanbul Halk Matbaası